DECRET - LEGE Nr. 118 din 30 martie 1990 * Republicat privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri**

EMITENT: CONSILIUL PROVIZORIU DE UNIUNE NAŢIONALĂ
PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL NR. 631 din 23 septembrie 2009

*) Republicat în temeiul art. II din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 59/2008 pentru modificarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 366 din 13 mai 2008, aprobată prin Legea nr. 271/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 768 din 14 noiembrie 2008, dându-se textelor o nouă numerotare.

Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri a mai fost republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 118 din 18 martie 1998, iar ulterior a mai fost modificat şi completat prin:

- Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 9/1999 pentru modificarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 22 februarie 1999, aprobată cu completări prin Legea nr. 18/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 106 din 10 martie 2000;
- Ordonanţa Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 31 august 1999, respinsă prin Legea nr. 206/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 275 din 24 aprilie 2002, abrogată prin Ordonanţa Guvernului nr. 7/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 3 august 2001;
- Ordonanţa Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 31 august 1999, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 189/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 8 noiembrie 2000;
- Ordonanţa Guvernului nr. 119/2000 pentru modificarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 1 septembrie 2000, respinsă prin Legea nr. 292/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 11 iunie 2001;
- Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 173/2000 pentru modificarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 din 30 octombrie 2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 563/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 30 octombrie 2001;

- Legea nr. 232/2006 pentru modificarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 din 13 iunie 2006;

- Legea nr. 349/2006 pentru completarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 640 din 25 iulie 2006;

- Legea nr. 19/2007 pentru modificarea şi completarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 17 ianuarie 2007;

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2008 pentru modificarea şi completarea Legii recunoştinței față de eroii-martiri şi luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 15 februarie 1008, aprobată prin Legea nr. 184/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 362 din 29 mai 2009.

ART. 1

(1) Constituie vechime în muncă şi se ia în considerare la stabilirea pensiei şi a celorlalte drepturi ce se acordă, în funcție de vechimea în muncă, timpul cât o persoană, după data de 6 martie 1945, pe motive politice:

a) a executat o pedeapsă privativă de libertate în baza unei hotărâri judecătoreşti rămase definitivă sau a fost lipsită de libertate în baza unui mandat de arestare preventivă pentru infracțiuni politice;

b) a fost privată de libertate în locuri de deținere în baza unor măsuri administrative sau pentru cercetări de către organele de represiune;

c) a fost internată în spitale de psihiatrie;

d) a avut stabilit domiciliu obligatoriu;

e) a fost strămutată într-o altă localitate.

(2) De aceleaşi drepturi beneficiază şi persoana care:

a) a fost deportată în străinătate după 23 august 1944;

b) a fost constituită în prizonier de către partea sovietică după data de 23 august 1944 ori, fiind constituită ca atare, înainte de această dată, a fost reținută în captivitate după încheierea armistițiului.

(3) Fiecare an de detenție sau internare pentru situațiile prevăzute la alin. (1) şi (2) se consideră ca vechime în muncă un an şi şase luni.

(4) Perioadele prevăzute la alin. (1) lit. d) şi e) constituie vechime în muncă, dacă persoanele în cauză fac dovada că nu au putut să se încadreze în muncă în funcții pentru care aveau pregătirea profesională.

(5) Se consideră vechime în muncă şi perioada în care o persoană aflată într-una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) nu s-a putut încadra ca urmare a unei invalidități de gradul I sau II survenite în timpul în care s-a aflat în acea situație sau, ulterior, dacă dovedeşte că aceasta s-a produs din cauza ori în legătură cu persecuția la care a fost supusă.

(6) Perioadele prevăzute în prezentul articol constituie şi vechime neîntreruptă în muncă şi în aceeaşi unitate şi intră în calculul acestor vechimi.

ART. 2

(1) Persoanele prevăzute la art. 1, încadrate în baza unui contract individual de muncă sau a unui raport de serviciu, pot continua activitatea după îndeplinirea condițiilor de pensionare pentru limita de vârstă prevăzută de lege, pentru o perioadă de timp egală cu cea în care persoana respectivă a fost privată de libertate.

(2) Continuarea activității în condițiile prevăzute la alin. (1) se face la cerere, cu acordul angajatorului.

ART. 3

(1) De prevederile art. 1 beneficiază şi persoanele care au decizii de pensionare.

(2) În cazul celor decedați, urmaşii acestora au dreptul la pensie de urmaş în condițiile legii, cu luarea în calcul a vechimilor stabilite potrivit prezentului decret-lege.

ART. 4

(1) Persoanele care s-au aflat în situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. a), b) şi e) şi alin. (2) au dreptul la o indemnizație lunară de 200 lei pentru fiecare an de detenție, strămutare în alte localități, deportare în străinătate sau prizonierat, indiferent dacă sunt sau nu sunt pensionate.

(2) Persoanele care s-au aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. c) şi d) au dreptul la o indemnizație lunară de 100 lei pentru fiecare an de internare abuzivă în spitalele de psihiatrie sau de domiciliu obligatoriu, indiferent dacă sunt sau nu sunt pensionate.

(3) În funcție de evoluția prețurilor şi a tarifelor, indemnizațiile prevăzute la alin. (1) şi (2) se actualizează prin hotărâre a Guvernului, o dată cu indexările aplicate pensiilor şi celorlalte drepturi de asigurări sociale de stat.

ART. 5

(1) Soțul (soția) celui decedat, din categoria celor dispăruți sau exterminați în timpul detenției, internați abuziv în spitale de psihiatrie, deportați, prizonieri sau cărora li s-a stabilit domiciliu obligatoriu, are dreptul la o indemnizație lunară de 200 lei neimpozabilă, dacă ulterior nu s-a recăsătorit.

(2) De aceleaşi drepturi beneficiază soțul (soția) celui decedat după ieşirea din închisoare, din spitalul de psihiatrie, după întoarcerea din strămutare, din deportare, din prizonierat sau după încetarea măsurii de stabilire a domiciliului obligatoriu, dacă ulterior nu s-a recăsătorit.

(3) Această indemnizație se indexează prin hotărâre a Guvernului şi se poate cumula cu orice pensie.

(4) Beneficiază de indemnizația prevăzută la alin. (1) şi soțul (soția) celui decedat în condițiile prevăzute la alineatele precedente şi care, din motive de supraviețuire, a fost nevoit (nevoită) să divorțeze de cel închis, internat abuziv în spitale de psihiatrie, deportat, prizonier, strămutat sau căruia i s-a stabilit domiciliu obligatoriu, dacă nu s-a recăsătorit şi dacă poate face dovada că a conviețuit cu victima până la decesul acesteia.

ART. 6

Persoanele care s-au aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) şi (2) nu pot beneficia şi de drepturile prevăzute la art. 5.

ART. 7

Indemnizațiile lunare acordate în baza prezentului decret-lege nu afectează plafoanele de venituri în funcție de care se stabilesc chiriile pentru locuințele din fondul locativ de stat, bursele pentru elevi şi studenți şi ajutoarele sociale.

ART. 8

(1) Persoanele aflate în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 sunt scutite de plata impozitelor şi a taxelor locale.

(2) De asemenea, persoanele aflate în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 vor beneficia de următoarele drepturi:

a) asistență medicală şi medicamente, în mod gratuit şi prioritar, atât în tratament ambulatoriu, cât şi pe timpul spitalizărilor;

b) transport urban gratuit cu mijloacele de transport în comun aparținând societăților cu capital de stat sau privat (autobuz, troleibuz, tramvai, metrou); în cazul societăților cu capital privat, costul abonamentelor de transport se decontează integral de la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în a cărei rază domiciliază beneficiarul;

) douăsprezece călătorii gratuite, anual, pe calea ferată română, cu clasa I, pe toate categoriile de trenuri de persoane, cu mijloace de transport auto sau cu mijloace de transport fluviale, după caz, la alegere, folosirea acestora fiind posibilă şi de către însoțitori, membri de familie, în cadrul numărului de călători stabilit pentru titular;

d) un bilet pe an, gratuit, pentru tratament într-o stațiune balneoclimaterică;

e) scutire de plata taxelor de abonament pentru radio şi televizor;

f) prioritate la instalarea unui post telefonic, precum şi scutire de plata taxei de abonament;

g) acordarea la cerere, cu titlu gratuit, a unui loc de veci.

(3) De drepturile prevăzute la alin. (1) şi (2) beneficiază şi persoanele prevăzute la art. 5.

ART. 9

Persoanele prevăzute la art. 1 beneficiază de:

a) prioritate la repartizarea de către consiliile locale a unei locuințe din fondul locativ de stat;

b) prioritate la acordarea, prin unitățile CEC Bank, de credite avantajoase pentru cumpărarea, construirea sau repararea de locuințe proprietate personală; acordarea creditului se va face în condițiile prevăzute de Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

ART. 10

(1) Dovedirea situațiilor prevăzute la art. 1 se face, de către persoanele interesate, cu acte oficiale eliberate de organele competente, iar în cazul în care nu este posibil, prin orice mijloc de probă prevăzut de lege.

(2) Prevederile art. 1 - 9 se aplică, după caz, de către conducerile unităților la care sunt încadrați cei în cauză, de către direcțiile de muncă şi protecție socială sau de către consiliile locale, pe baza hotărârilor comisiilor pentru aplicarea Decretului-lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările şi completările ulterioare, emise până la data de 31 iulie 1997.

(3)*) Cererile pentru stabilirea drepturilor titularilor, prevăzute de prezentul decret-lege, se pot depune la direcțiile generale de muncă şi protecție socială județene, respectiv a municipiului Bucureşti, până cel mai târziu la data de 15 martie 2000. După această dată direcțiile generale de muncă şi protecție socială județene, respectiv a municipiului Bucureşti, vor primi spre rezolvare numai cererile depuse de soții, soțiile celor decedați, prevăzuți la art. 5, şi de cetățenii români cu domiciliul în străinătate, prevăzuți la art. 12.

(4) Organele prevăzute la alin. (3) sunt obligate să se pronunțe asupra cererilor în termen de 30 de zile, printr-o decizie motivată.

(5) Împotriva deciziei persoana interesată poate face contestație potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

*) Art. 8 alin. (3) [prin renumerotare art. 10 alin. (3)] din Decretul-lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările şi completările ulterioare, a fost declarat neconstituțional prin Decizia Curții Constituționale nr. 148/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 592 din 20 septembrie 2001.

ART. 11

Persoanele care fac dovada, prin hotărâre judecătorească de constatare, că nu au putut să-şi exercite profesia sau, după caz, ocupația pe perioada în care au fost

persecutate sau urmărite din motive politice beneficiază de vechime în muncă pe perioada în care s-au aflat în atare situație.

ART. 12

(1) Beneficiază de prevederile prezentului decret-lege şi cetățenii români cu domiciliul în străinătate.

(2) Stabilirea şi plata acestor drepturi se fac de către direcțiile de muncă şi protecție socială, cu consultarea, după caz, a filialelor județene ale Asociației Foştilor Deținuți Politici din România.

(3) Direcțiile de muncă şi protecție socială sunt obligate să se pronunțe asupra cererii de dobândire a drepturilor prevăzute de prezentul decret-lege, în termen de 30 de zile, printr-o decizie motivată.

(4) Împotriva deciziei persoana interesată poate face contestație potrivit Legii nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

(5) Drepturile persoanelor prevăzute la alin. (1) se plătesc titularului sau mandatarului desemnat de acesta prin procură specială pentru încasarea drepturilor respective sau, la cererea titularului, se depun în contul personal deschis la CEC Bank sau la o altă instituție bancară cu care Ministerul Muncii, Familiei şi Protecției Sociale a încheiat în acest sens convenție.

ART. 13

Prevederile prezentului decret-lege nu se aplică persoanelor condamnate pentru infracțiuni contra umanității sau celor în cazul cărora s-a dovedit că au desfăşurat o activitate fascistă în cadrul unei organizații sau mişcări de acest fel.

ART. 14

(1)*) Direcțiile generale de muncă şi protecție socială, atunci când sunt sesizate sau din proprie inițiativă, vor verifica legalitatea drepturilor acordate beneficiarilor prezentului decret-lege până la data publicării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/1997,**) în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2)*) În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale, se va emite decizie de revizuire.

(3) Împotriva deciziei de revizuire emise în condițiile alin. (1) şi (2) persoana interesată poate introduce contestație, în condițiile Legii nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

*) Art. 13 alin. (1) şi (2) [prin renumerotare art. 14 alin. (1) şi (2)] din Decretul-lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările şi completările ulterioare, a fost declarat neconstituțional prin Decizia Curții Constituționale nr. 55/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 366 din 7 august 2000 şi prin Decizia Curții Constituționale nr. 56/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 8 august 2000.

**) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 14 iulie 1997.

ART. 15

Drepturile prevăzute în prezentul decret-lege se acordă de la data de 1 a lunii următoare depunerii cererii.